

mer, og jeg er overbevist om, at den Bei ville vi alle, hvilken politisk Beskjendelse vi end tilhøre, komme til at føle os bedst ved at følge, idet vi dog ere saa forenede i, saa nøie i Slægt med hinanden, at vi vide, at der er mangfoldige Punkter, hvor vi staa sammen, og at den fælles Grund dog er ens for os alle.

Scavenius: Jeg skal selvfølgelig ikke paa et saa sent Stadium gaa ind paa den ærede Ordførers hele politiske Betragtning; jeg skal kun udtale, at min Betragtning er hans overordentlig modsat (Munterhed). Ja, det tvivle de Herrer vist ikke om. Jeg tror, at hvis det bliver det Gjelbende, som den ærede Ordfører haaber skal blive Reglen her i Landet, saa ville vi, som høre til Mindretallet, — og her taler jeg nærmest for mig selv, thi det er ikke jagt, at det Parti, jeg staa sammen med for Diebliffet, bestandig skal være Mindretal —, men jeg og Andre, der ere stillede som jeg, vi ville da have al mulig Udfigt til at komme til at leve under et Flerstakstyrannei her i Landet. Det ønske vi ikke, og derfor tillade vi os til det Yderste at modsætte os den Statsordning, som de Herrer gjerne ville indføre, men som de endnu ikke have faaet indført, og som jeg ikke tror, at de have megen Udfigt til at faae indført for det Første. Efter min Opfattelse er Valgerfolkets Stilling den, at de have at vælge deres Repræsentanter her, som skulle kontrollere den Regjering, som Hans Majestæt Kongen indsætter; men det er ikke den, som skulle bestemme, hvem der skal sidde i Regjeringen, eller den Retning, i hvilken denne skal gaa.

Ordføreren (Berg): Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne almindelige politiske Betragtning. Jeg skal kun staa fast, at, naar jeg har udtalt mine Anskuelser, som jeg dog er tilbøjelig til at tro deles af mange Andre end dem, der kunne siges at være mine politiske Meningsfæller, saa har det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds (Scavenius) deraf fundet Leilighed til at sige, at hans Anskuelser i dette Stykke ere mine overordentlig modsatte. Mig forekommer det, at det ærede Medlem i en langt højere Grad, end hele hans politiske Liv kan vidne om, røber derved en Mistillid til Valgerfolket i Landet, som Ingen, der i Kraft af den almindelige Valgret sidder her, og heller ingenlunde det ærede Medlem, har den fjerneste Grund til at nære.

Jaag: Jeg maa gjøre en Indvending mod den Fremstilling af den ærede sidste Taler (Berg), hvort han anbringer Valgerfolket i Landet i sit Sted. Der er ingen som helst Ret for ham eller Meningsfæller til at identificere sig med Valgerfolket. Vi fra den anden Side repræsenterer lige saa godt Valgerfolket som han med sine Venner,

og jeg maa for mit Bedkommende hævde, at naar den ærede Rigsdagsmand ønsker at opnaa en saadan Samvirken med sine nuværende Modstandere, som jeg velvillig antog saa i hans Ord, og jeg opfattede dem maasse noget velvilligere end flere Andre her i Salen, saa tror jeg, at han skulde gjøre disse Ord i andre Retninger mere til Sandhed, ved at vise mere Imødekommen end hidtil har været Tilfældet. Hvad os i Minoriteten angaar, da skulle vi ikke blive fæde af den Imødekommen, der er viist os fra Flerstakets Side, thi jeg har ikke nogenfinde levet under et saadant Tyranni som i denne Sal. Jeg tror ikke, at der nogenfinde fra det nuværende Flerstakets Side virkelig er blevet taget Hensyn til den Minoritet her i Salen, der repræsenterer meget nær et lige saa stort Tal af Folket, thi det er tvivlsomt at der er nogen synderlig Forskjel i Valgertallet; Opgjørelsen har i alt Fald været saaledes, at den ikke er let at finde. Er der en lille Afvigelse i Tallene mellem den Del af det danske Folk, som Flerstallet repræsenterer og den Del, som vi andre repræsenterer, er denne lille saa stor, at vi jo nok kunde have ventet, at der undertiden var taget mere Hensyn til Mindretallet; end Tilfældet har været. Det er næsten uindholdelig, naar man bliver valgt til det ansvarfulde Hverv, at tage Del i en saa vigtig Gjerning som denne, at se, at hvad man taler og stemmer, bliver der ikke taget det fjerneste Hensyn til. Dengang vi fik vor frie Forfatning var det en af de forhaabningsfuldeste Lanke, hvormed vi faae den nye Tid indøde, der skulde aabne sig for vort Fædreland, at her i denne Sal skulde enhver blive mødt med Velvillie, enhver ærlig Mening blive hørt med Agtelse, og ethvert sandt Guldborn, som fremkom i Diskussionen, blive givet sin rette Bægt under Forhandlingerne, og ved Afstemningen. Nu er det fuldstændig ligegyldigt, hvad der bliver talt; om det end er nok saa sandt og rigtigt, bliver der ikke taget Hensyn dertil; thi hver Sags Skjæbne er afgjort, før vi faae den til Forhandling. Det er en haard Skjæbne for os, der høre til Mindretallet, og naar den ærede Taler tror, at en vis Moderation i hans Udtalelse i den Ordtale, som han holdt over Finantsloven skal være tilstrækkelig til at forsone os med den Maade, hvorpaa vi blive behandlede her i Salen, saa er det paa ingen Maade Tilfældet. Jeg nærer for mit Bedkommende ingen Uvillie hverten mod Flerstallet eller den ærede Ordfører; jeg vilde personlig ønske, at det var muligt, at arbejde sammen med dem, og jeg vilde give Flerstallet en meget stor Overvægt over os andre paa Grund af de 2 å 3 Stemmer, de have flere; men naar jeg skulde finde mig tilfreds med den Maade, hvorpaa Forhandlingerne drives, maatte der tages mere Hensyn til, at ogsaa Mindretallet repræsenterer en stor Del af det danske Folk. For Øvrigt skal jeg med Hensyn til et enkelt af de Reformspørgsmaal, som den ærede Ordfører beklagede sig over ikke